799 Iun.

BSB

DOMINO & PACIFICO DAVID REGI FLACCUS ALBINUS SALUTEM.

Gratias agimus clementissime bonitati vestrae^b, dulcissime David, quod nostrae parvitatis memoriam habere digneris; nobisque innotescere quae famulus vester fidelis nostris insonuit auribus. Nec in hoc solo grates^c referimus^d continuas vestrae pietati, sed in omnibus bonis, quae mecum ex die, qua parvitas mea vobis nota facta est, perfecit. Optime^c incepistis, sed melius consummastis. Quapropter^f continuis precibus domini nostri Iesu Christi clementiam deprecor^g, quatenus qui tibi optima quaeque in terrena felicitate concessit, longe meliora aeternae beatitudinis regna tibi aeternaliter concedere dignetur.

Plurima vestrae venerandae dignitati praesens suaderem, si vel vobish oportunitas 10 esset audiendi vel mihi eloquentia dicendi. Quia calamus caritatis cordis mei archana instigare saepius solet de vestrae excellentiae prosperitate tractare; et de stabilitate regni vobis a Deo dati; et de profectu sanctae ecclesiae Christi. Quae multimoda inproborum perturbata est enquitia et scelestis pessimorum ausibus maculata, non in personis tantum ignobilibus, sed etiam in maximis et altissimis. Quod metuendum 15 est valde.

Nam tres personae in mundo altissime hucusque fuerunt: id est^q apostolica sublimitas^r, quae beati Petri principis apostolorum sedem vicario munere^s regere solet; quid vero in^t eo actum sit, qui rector praefate sedis fuerat¹, mihi veneranda bonitas vestra innotescere curavit. Alia est imperialis dignitas et secundae^u Romae saecularis^v 20 potentia; quam impie^w gubernator imperii illius depositus^x sit², non ab alienis, sed a propriis et concivibus^y, ubique fama narrante^z crebrescit^a. Tertia est regalis dignitas, in qua vos domini nostri Iesu Christi dispensatio rectorem populi christiani disposuit^b, ceteris praefatis^c dignitatibus³ potentia excellentiorem, sapientia clariorem, regni dignitate sublimiorem. Ecce in te solo^d tota salus ecclesiarum^c Christi inclinata ²⁵ recumbit⁴. Tu vindex scelerum, tu rector errantium, tu consolator^f maerentium, tu exaltatio bonorum ⁵.

Nonne Romana in sede, ubi relegio maxime pietatis quondam claruerat, ibi extrema impietatis g exempla emerserunt 16? Ipsi, cordibus suis excaecati, excaecaverunt caput proprium. Nec ibi timor Dei, nec sapientia, nec caritas esse videtur; quid boni ibi esse poterit, ubi nihil horum trium invenitur? Si timor Dei esset in eis, non 2. Tim. 3, 1. auderent; si sapientia o, numquam voluissent; si caritas, nequaquam fecissent. Tempora Matth.24, 12. sunt periculosa olim ab ipsa veritate praedicta, quia refrigescit caritas multorum.

Tutor opum es, vindex scelerum, largitor honorum, Quaeque facis, fiunt haec moderante Deo.

Arma es pontificum, spes et defensio cleri,

Per te pontifices iura sacrata tenent. Cf. supra p. 139 lin. 14.

45

Tempora sunt nimium variis nunc plena periclis, Quae quondam sancti praececinere patres.

a) Domino — salutem L, om. cet. codd. b) et add. L. c) grata K 2. d) ferimus T. e) optimae L. g) teprecor quetenus K2. h) bonis T; si vel vobis om. L. i) eloquentiae T, P, L. 35 f) quia propter L. 1) donati K 1, A 1*. m) profecto T, P, L, K 2. n) om. P. k) stabitate L. o) om. K, A 1*. P) scelestibus P, K 1, L; celestibus K 2. q) id est om. T. r) sublitas T; suplimitas K 2. s) numere P. v) saeculis T. w) impii L. x) depositus T. ^{u}) secunda P. t) ab A 1*. y) concivilibus suis P; a) crebrescat T. z) om. K2. b) deposuit L. $^{\rm c}$) praestas L. convicibus L. d) sola T, P. e) ecclexiarum L. f) consolantium P. g) impietatibus K. h) exemple (-lae T) merserunt T, L. 40

i) excati T. k) excaverunt L. l) capud P, K2. m) tibi L. n) inesset add. L. o) sab. K2. p) voluisent sic K2. q) numquam K, A1*. r) quia add. P.

¹⁾ in Leone III papa die 25. Apr. 799. Romae violato.
2) Constantinus V imperator anno 797. Iun. 15. a suis.
3) papali et imperatoria.
4) Aen. XII, 59: in te omnis domus inclinata recumbit.
5) Cf. versus Theodulfi ad regem eodem anno scriptos (Poet. Carol. I, 523):

⁶⁾ Cf. supra p. 286 l. 19: ibi maxime iniquitatis palustris profunditas exalatur. 7) Cf. Alcvini Carmen 50 ad Arnon. v. 21. 22 (Poet. Carol. I, 261):